

1886-01-04

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Johan Nicolai Madvig

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Keywords:
Politics

SUMMARY

J. C. Jacobsen and Madvig do not agree about the importance of the royal power and J. C. Jacobsen reminds J. N. Madvig about his great public authority.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 4 Januar 1886.

Deres Excellence
Hr Geheimeraad Madvig

Jeg maa være Dem særdeles megen Tak skyldig for Deres venlige Skrivelse, hvoraf jeg med Glæde seer, at De ikke har miskjendt det Sindelag, som dicterede mine aabenhjertige Udtalelser til Dem. Da jeg nu veed at Deres Opfattelse af Kongemagtens Rettigheder og Pligter i Henhold til Grundloven er saa forskjellig fra min, at en fortsat Meningsudvexling derom vilde føre til en Strid, som let kunde forstyrre det personlige Forhold til Dem, hvorpaa jeg, som De veed, sætter den høieste Pris, vil jeg her afholde mig fra forskjellige Modbemærkninger, hvortil Deres Brev ellers kunde friste mig, hvorimod jeg, naar jeg, maaske snart, kommer til at udtale mig offentligt, selvfølgelig vil søge at gjøre min Opfattelse gjældende, men uden nogen polemisk Hentydning til Deres.

Jeg kan imidlertid ikke nedlægge Pennen, uden at henlede Deres Opmærksomhed paa og bede Dem at overveie en Kjendsgjerning, som paalægger Dem ganske særegne Forpligtelser, nemlig den umaadelige Vægt som et ord fra Dem har for den store Mængde af fornuftige og sandhedssøgende Medborgere, som ser op til Dem med en saadan Ærbødighed og Tillid, at de tage deres egen Fornuft fangen under en lydig Tro paa Rigtigheden af en Madvigs Ord.-

Om denne uhyre Indflydelse, som Deres Ord har i vide Kredse, har De selv sikkert ikke en tydelig Forestilling og De aner derfor ikke i hvor høi Grad Offenliggjørelsen af Deres "Betænkeligheder" kan skade Kongens og hans Regjerings Handlekraft paa et Tidspunct som dette, hvor hele Folkets Velfærd beroer paa Tilliden til Kongemagten i Danmark er stærkere end Folkethingsparlamentarismens oprørske Føreres Magt. Kun naar det sande Forhold i denne Henseende fremtræder klart i Gjerning,

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

vil det Blændværk forsvinde, som hidtil har forvirret saa mange skikkelige Vælgere og først da vil Grundloven kunne bringe Folket den Ro og Udvikling til sand borgerlig Frihed, som alle ærlige danske Mænd bør bidrage til at fremme.

Om Kongemagtens forfatningsmæssige Grændser kunne almindelige Borgere uden Skade udtale afvigende Anskuelse, thi de betragtes kun som Enkeltmands Meninger, men naar en Madvig udtaler sig derom, faaer det for den store Mængde Betydning af en "Autoritets" Dom.

Dette veed jeg, at De mindst har villet og derfor troer jeg at skyldes Dem og Fædrelandet at gjøre Dem opmærksom paa dette for Dem sikkert ubekjendte factiske Forhold.

Med Forsikkring om min Høiagtelse forbliver jeg

Deres ærbødige

J. C. Jacobsen

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Carlsberg 4 januar 1886.

Dans Høllær

fr. Galionsraad Madvig

Jeg maa naar Dan fastholder mig
Ede høfdelig for dens nemlig Høllær,
Svarer jeg med Glæde for, at De ikke har
mit Gætt det Høllær, som de itaude,
min aabenlyse Høllær for de Dan.

Da jeg nu ved at Dans Ophællær
af Døgnmagtens Høllær og pligter
; ja selv de Gøimkønde og for høfdelig
for min, at en fastholdt Mønting indvægling
troen ikke for de en Høllær, som de itaude
forstørret det pøndeulige Høllær for de Dan,
Svarer jeg, som de med, talter den Høllær
for, vil jeg for affalde mig for høfdelig
Madam Høllær, Svarer de med den alle
Ede høfde mig, Svarer de med, naar jeg,
maaske høfde, Svarer de at itaude mig
offenlyse, selvsagt vil jeg og gøren min
Ophællær gøllær, men itaude mig pøndeulige
Høllær for de Dan.

1886 4/1

2

Jeg har imidlertid ikke medtaget
Hansen, uden at jeg har vist Opmærksomhed
paa og betragtet dem at anse dem en Ljante
gjerning, som yadligger dem ganske saerlige
Lauglystelse, nemlig den uimaadelige Raad
som at Ord fra dem som for dem som Maagde
af saerlige og saerlige Maagde Maagde,
som som og det som med sin saerlige Anbædelse
af Tiltid, at de dog deres egen Lauglystelse
saerlige ender en Lydig Ord som sig sig selv
af en Maagde Ord.

Om dem ingen Tiltid, som deres
Ord som i mine Ord, som de selv sig selv
ikke en Lydig Lauglystelse og de anse
tenfor ikke i som sig selv Ord Offentliggjærelse
af deres "Calumbelighed" som sig selv Lauglystelse
og som sig selv sig selv sig selv sig selv
punkt som dette, som sig selv sig selv sig selv
kenner som Tiltid den sig selv sig selv sig selv;
Lauglystelse er sig selv sig selv sig selv sig selv
sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv.

Som naar det sig selv sig selv sig selv
sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv;
sig selv sig selv sig selv sig selv sig selv.

3
mit dit Omdømme fornuide, som jeg
for fornøiet saa mange Rikkelig
og først da mit Grundlæggende Lærens
Løst der Lo og Udriktning til sand
Læring, som alle arlige danske Mand
bidrage til at fremme.

Om Sagens og Lærens forfatningsmæssige
Grundlag Lærens almindelige Læring
Klart indtalt afjærende Omskiftelse, der
Læren som forklærende Mængde, men
en Mængde indtalt sig troen, saar
den saar Mængde Omskiftelse af en
Omskiftelse
Læren.

Læren med mig, at da minde for
og derfor haar mig at sigte den
at gjære den opvækkelse som
Læren for den
Læren indtalt den faktiske Læren.

Med Læren og min indvækkelse
Læren forklærende mig

Læren indvækkelse
J. C. Jacobsen